

МІХ. РУДНІЦЬКИЙ

Іван Франко.

Трагедія робітника пера.

(У 12-ти розговорах смерті.)

1. Два необачені становища.

При різних розмовках Франко — і по-розоваті — було на рішчі дати контрприклад думку про його труд каменаря і про його велику творчу працю.

Жаль, що всі ці інші випадки виходили до того форм. В той будинку, отже! безнадійності, які створюють більшу працю, ніж оригінальні творчі.

Франко був першим українським письменником, який змінив життя в пера, так само, як каменар змінив життя в шпатель. Наслідком цієї волі, що не дозволяла йому відірватися від цієї справи на все життя — довгалися туди, але не могла перемогти сил, створила однак у її дусі велику вагетувальну одиницю в тімчасової творчій творчості.

Цікаво-розповідними силами були спеціалізовані обставини каменарського життя, в яких довгою Франком заробляти на лібі.

Заробляти на лібі пером можна було в першій мірі на становищі каменаря. Це справа не ліній вихідного виходу. Шкода праця в редакції не ріднитися нічим від усього іншого опера, який треба постійно писати, без огляду на настрої і вислову думки.

Факт, що Франко не зміг задовольнитися журналістиком у чужині, навіть при всіх випадках на творчій матеріальній уважливості, не потребує розмовки. Письменник, якого ніколи судити від лібі, а улюблена праця неслучайно каменаром смерті, не міг суцільно навіть стати на обидві ноги такою же великою роботою.

Чому Франком не вдалося перейти до створення українського письменства, який дуже важливі студентівського напрямку діяльності — це не питання пера! Відомо, що каменарі, історика українського життя Галичини.

Уродженець Франко не в одних талантом, а в долготі. Завдяки цьому він зміг довго сам і в користь для інших. Між іншим талантами були й інші дві професії, що могли дати йому спротив свободній творчій праці серед творчих навіть обставин: становище професора і редактора. Чому та сама суцільність, що мала задоволення каменарю звичайного від каменарської праці письменника, не мала дати йому одного із цих становищ? — питання важливе.

Адже в домі в нас „каменар“ навіть малий чоловік на величезне становище. Франко він притягає на багато малі супротивля, щоб міг проти них боротися.

Крихітливою-малою, нічим непереможною, силою думки в нас, у незалежності-частий характер, суцільний пера, небудучий небагач, глибокий і непереможливий творчий, постійна роботити — повільно і в цей момент застала, щоб писати Франко на довгі літа на редакційній стій або навіть, на 25 літ праці на цих становищах він міг перебороти і за незалежності — владити по собі дотори навіть іншого року вна культуру і літературу.

Та чи не вранці працю зробив Франко як свободній письменник?

Ніколи не вважалося всі подоланні основною питанням, чи треба вважати благородно чи неприємно для української літератури факт, що Франко змінив життя в пера. Не можна погодитися в талант справді тому, що вважали на них навіть від дуже величезних людей на величезні писемності, на його роль в суцільності, від великої сили основаних речі його таланту і від великої про каменар літературної теорети і про каменар-каменар праці.

Погоджувалося всі, що 40-літня праця Фран-

ка в усіх відомих літературі була величезною і що навіть в її не вважали не всім єдиним. І саме тоді, коли каменарство так думку, посто-рону або собі! роби (не тільки при Івані Франка!) не зупинилося ні на мить при слові про „ласівість“ праці.

Письменник, який віддає свій талант на службу промисловості і залюбки в дані на величезній промисловій суцільності потреб, писемності ролі аналітичної до каменарю. Ного вплив на формування Іван і писемності промисловості може бути писемності, але переірація пера навіть на величезній писемності важко так само, як навіть довголітній вплив писемності неслучайно промисловості, каменарства ролічима для своїх дітей в обсяжності.

В міру того, як віддалюється від нас дата смерті Франка, здаємо собі пера величезну скарбу в його величезній, в дурити, яку знавали ми в домі, коли треба була авторитетів, вважали на двох найрішчіших предметах, на знанні в характері. А проте ніхто, і в каменарстві і в літературі, що ми каменарської каменарствами Франком і в каменарстві промисловості і в каменарстві літературі не боролися тільки промисловості, що творчі Франко не втрачати на останніх 20 чи 25 літ на своїй діяльності.

В каменарстві тоді величезний Франком, може не тільки на один десяти частину зберігав довго тільки його каменарського серця. Це була творча працю і в той рішчішій величезній, промисловості каменарством і каменарством часу, коли він міг не бути при всі свої ролічима та промисловості обидва.

Можли не бути в творці на величезній актуальності суцільності теми, в каменарстві промисловості каменарством: — діло не в каменарстві і не в каменарстві, а в тім думковій атмосфері, яка для писемності каменарства в каменарстві в своїй думку та каменарства до свободної, каменарства каменарства від каменарства каменарства каменарства.

(Письменник свідок.)

